

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 240/2023-7

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], a [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], proti postupu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom v konaní vedenom pod sp. zn. 6C/175/2011 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľov a skutkový stav veci

1. Sťažovatelia sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 3. apríla 2023 domáhajú prešetrenia postupu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom (ďalej len „okresný súd“) v konaní označenom v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovatelia žiadajú priznanie primeraného finančného zadosťučinenia.
2. Z ústavnej sťažnosti a predložených dôkazov vyplýva nasledovný stav veci:
3. Sťažovatelia boli navrhovateľmi v konaní vedenom na okresnom súde o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, a to na základe podania z 18. januára 2012. Okresný súd uznesením zo 17. júna 2015 pripustil vstup ďalších účastníkov na strane odporcov.
4. Uznesením z 8. augusta 2017 okresný súd vyzval navrhovateľov, aby podanie, ktorým iniciovali konanie, doplnili o rozhodujúce skutočnosti, o ktoré opierajú svoje nároky, odstránili vady podania a doplnili, prípadne označili dôkazy, na ktoré sa odvolávajú.
5. Uznesením z 2. apríla 2019 okresný súd podanie žalobcov z 18. januára 2012 odmietol. V odôvodnení uviedol, že predmetné podanie neobsahovalo zákonom predpísané náležitosti

a napriek predchádzajúcej výzve okresného súdu podanie v stanovenej lehote riadne nedoplnili. Ústavný súd zistil, že uznesenie nadobudlo právoplatnosť 2. apríla 2020.

6. Po skončení konania sťažovateľa v roku 2022 podali na Krajskom súde v Trenčíne sťažnosť pre prieťahy v predmetnom konaní a prešetrenia postupu okresného súdu sa neúspešne domáhali aj na Ministerstve spravodlivosti Slovenskej republiky.

7. Sťažovatelia v ústavnej sťažnosti uvádzajú, že okresný súd svojím postupom spôsobil prieťahy v konaní, vec počas ôsmich rokov nebola riadne prejednaná. V konaní až do roku 2017 nebolo nariadené ani jedno pojednávanie. V roku 2017 boli navrhovatelia vyzvaní na doplnenie žaloby a trvalo 5 a pol roka, kým sa súd oboznámil s jej obsahom a vo veci rozhodol. Niekoľko rokov trvalo len zisťovanie sporových strán a určovanie nároku na oslobodenie od súdnych poplatkov.

8. Z obsahu ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovatelia namietajú prieťahy v konaní, žiadajú o obnovenie súdneho konania, ako aj priznanie finančného odškodnenia.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

9. Ústavný súd po preskúmaní ústavnej sťažnosti konštatuje, že ústavná sťažnosť sťažovateľov nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 43 ods. 1 a 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ako aj náležitosti ústavnej sťažnosti podľa § 123 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

10. Ústavná sťažnosť neobsahuje označenie základných práv a slobôd, ktoré by mali byť postupom okresného súdu porušené, sťažovatelia kvalifikovane neformulovali petit ústavnej sťažnosti (akého rozhodnutia sa domáhajú). K ústavnej sťažnosti nebolo pripojené plnomocenstvo na zastupovanie advokátom (§ 43 ods. 3 zákona o ústavnom súde), pričom sťažovatelia ani nežiadajú o ustanovenie advokáta v konaní pred ústavným súdom.

11. Podľa § 124 zákona o ústavnom súde ústavnú sťažnosť možno podať do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Ak rozhodnutie nadobúda právoplatnosť vyhlásením alebo oznámením a ak sa podľa osobitných predpisov zároveň doručuje jeho písomné vyhotovenie, začína lehota plynúť dňom doručenia tohto písomného vyhotovenia sťažovateľovi; ak sa rozhodnutie doručuje len jeho zástupcovi, začína lehota plynúť dňom doručenia písomného vyhotovenia tohto rozhodnutia tomuto zástupcovi. Ak bol vo veci podaný mimoriadny opravný prostriedok, lehota na podanie ústavnej sťažnosti vo vzťahu k rozhodnutiu, ktoré bolo mimoriadnym opravným prostriedkom napadnuté, začína plynúť od doručenia rozhodnutia o mimoriadnom opravnom prostriedku.

12. Sťažovatelia podali ústavnú sťažnosť 3 roky po právoplatnom skončení namietaného konania vedenom pred okresným súdom, teda zjavne po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty. Ústavný súd preto ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde ako oneskorene podanú.

13. Vzhľadom na dôvod odmietnutia sťažnosti pre oneskorenosť ústavný súd nevyzýval sťažovateľov na odstránenie nedostatkov ústavnej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. mája 2023

Robert Šorl
predseda senátu